

Пожежна вежа з годинником. Боротьба з пожежами

В 30-х роках XVII століття місто зазнало першої великої пожежі. Значної шкоди розвитку міста завдала пожежа 1854 року. Тоді згоріло 130 будинків. Це лягло жахливим тягарем на плечі бідноти, що складала основну частину жителів міста. Проте, завдяки наявності великих запасів гончарно-будівної глини, крейди, лісу та інших будівельних матеріалів, місто швидко було відбудоване.

Нова пожежа 22 серпня 1862 року завдала ще більшої шкоди. Згоріло 329 будинків, в тому числі міська ратуша та всі громадські будівлі. Уціліло від пожежі лише передмістя. Відбудова почалася вдруге. Станом на 1869 рік тут вже налічувалося 955 дворів з населенням 4986 чоловік.

Згідно офіційних даних статистики у 1880 році в місті було 907 будинків, в яких проживало 6589 осіб. В Раві-Руській 1592 особи належали до обряду римокатолицького, 1087 греко-католиків, 3905 євреїв. По національності в місті жили 3624 поляки, 742 русини, 2181 німець та 29 осіб інших національностей.

За даними 1886 року переважна частина населення, близько 81%, займалася землеробством. Тяжке матеріальне становище, а також відсутність медичної допомоги обумовлювало велику смертність.

В Раві-Руській, як не дивно, пожежі починалися на вулиці, яка сьогодні носить назву Львівська, адже вона є найдавнішою вулицею та була забудована дерев'яними будинками.

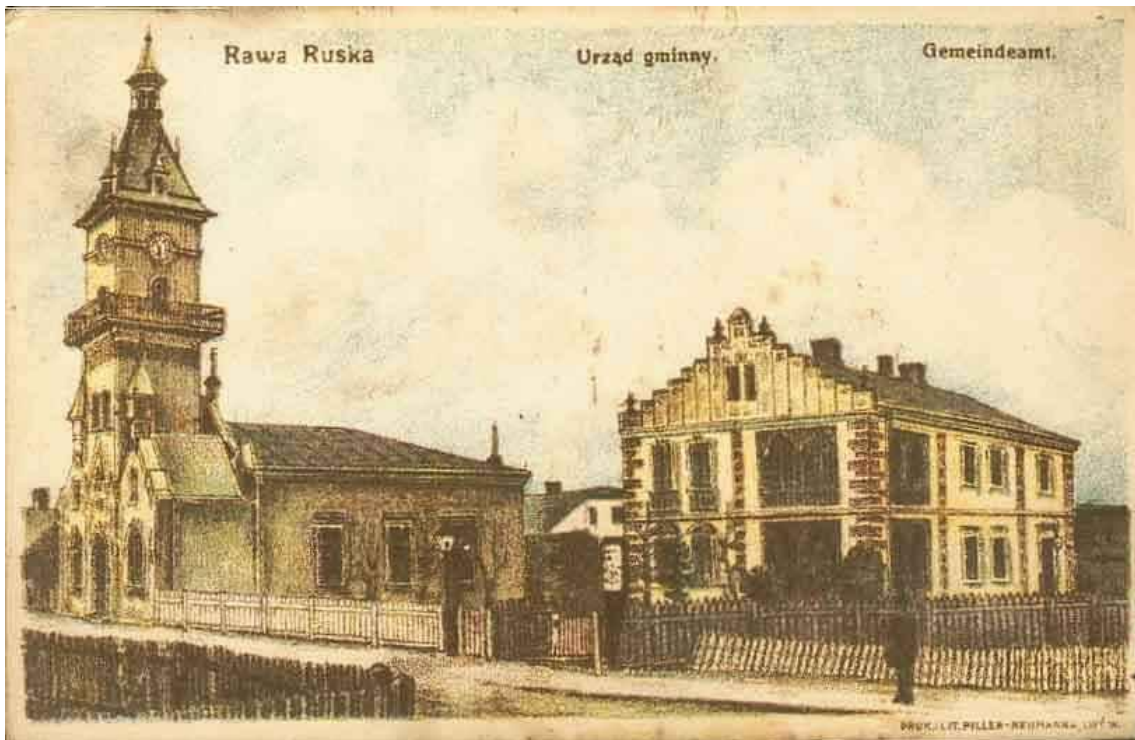
Професія пожежника вимагала тоді особливого вишколу та відваги. Першими протипожежними засобами були: лопата, джиган, лом, відро, топір, залізний гак, бочки з водою, які перевозили кіньми, драбина, далі помпи з відповідними шляхами.

Нова пожежа, що сталася 20 серпня 1884 року тяжко відбилася на становищі міста (згоріло 234 будинки). Тоді 2 тисячі мешканців міста залишилися без домівок, згоріла ратуша на площі ринок, частина костелу, торгові будинки ринкової площі. Рава-Руська зазнала великого спустошення. Загальні втрати становили 500 000 злотих.

29 червня 1887 року в Раві-Руській випав град величиною в гусяче яйце. Деякі куски льоду важили близько півкілограма.

Поштова листівка. Фото з пожежної вежі.

За часів Австро-Угорської імперії питання протипожежного захисту стало національною справою. В рамках таких організацій як “Просвіта”, “Сокіл”, “Луг”, “Січ” фах пожежника постійно проходив процес удосконалення.

Сучасний вигляд пожежної вежі з годинником.

Почалася реконструкція міста. Будинки споруджувалися в ряд для кращого доступу до них. Горища домів очищували від соломи, дерева, інших легкозаймистих речей.

В кінці 1880 року у місті Рава-Руська проживало 7 тисяч мешканців, які забезпечувалися водою з криниць. Дві із них були обладнані помпами.

В 1875 році голова повітової ради Август Лось організував у місті добровільну протипожежну сторожу, яка складалася з 14 чоловік. Це були в основному представники інтелігенції. Проводилися навчання, для яких залучалися приїжджих інструкторів. Одночасно проводилися фестони, бали, концерти та виступи місцевих акторів. Кошти, зібрані від відвідувачів, використовували для придбання протипожежного знаряддя.

В кінці 80-х років чисельність протипожежної дружини становила від 14 до 24 осіб в основному з числа ремісників.

Пожежна вежа з годинником. Сучасний вигляд